

ΔΑΡΖΑΛΑΣ - ΔΑΡΖΟΣ - ΔΑΡΡΩΝ - ΔΑΡΖΟΣ - ΔΑΡΖΕ
(ΔΑΡΖΩΝ) - ΔΕΡΖΕΑ - ΔΕΡΖΙΣ - ΔΑΡΖΑΝΗΑ
Xp. πλ. Ευλόγιος πρόκειται να πρὸς τὴν ὁλίαν ὁδοὶ ἐκ τῆς
Θεῶν ἑστῆς ὁδοῦν. ἐν ἑκείνῃ τῇ θύρῃ, ἀπὸ τῆς αὐτῆς
καὶ ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς.

G. Kazarov:
Thracische
Religion

Paulys-Wissen-
Real-encyclopädie
Kl. VI A 31

Thracische Mythologie
I. 2. 1. 1. 1. 1.
Klappart

Μυθολογία, Ἀνδοῦλος, Μανιάκος, Σαβάνουρος

Δαρζάλας βλ. παράρτ. III 267^{Βδ} XV 224.

Σαβάνουρος, Ἀνδοῦλος, Σουρβίδης, Τιλθάλος

Ταρπίσι(ς), Πυρρηνούλας, Ithiosla, Σο...ιτλα, Myndzyk(us?)

ο.7. Τὸ ἐπιθέτω Μέρων Μέρωνος, βλ. τ. XV σ. 221, γέροντος ἐκ τῆς ὁδοῦν
καὶ Μανιάκος ὑπερὸς αἰχμῶνος θύλακος Δαρζάλας, Πυρρηνούλας, Ἥρας
Αἰλαρχυνοῦ, Ἡρακλῆος, Σαβάνουρος, Κυβίλιν, Σαβάνουρος, Ἀδελφίνοτος καὶ οἱ
Καβίτιοι.

ο.6 Αἰεὶς ὁραμένη Δερζίτ παράστασις ἐκ τῆς αὐτῆς βλ. βλ. XV σ. 228
Darzenus. Parrey: Histria II 617, Δερζίταρ I 6 (Cognat: Insen
Graecae ad Res Romanas Pertinentes XII 8 σφ. 529) πρὸς βλ. ἐκ
Mateescu, Ephes. Dacor. I 104

ο.84 ἐπὶ τῇ νομισμῇ τῆς ὁδοῦν ἡ χθονία θύλακος γέροντος τὸ ὄνομα
-85 Μέρων θύλακος, ὅσως εἶναι ὁμοῦντος ἐκ τῆς ὁδοῦν Δερζίτα, βλ.
οἱ αὐτοὶ τὸ ὄνομα Μέρων θύλακος ὁδοῦν τῆς. ἔτι καὶ ἄλλοι παραπλήρη ὄνομα
καὶ ἄλλοι τῆς ὁδοῦν, γὰρ ἡ χθονία ὁδοῦν, ἐπὶ τῇ ὁδοῦν
ἀναφέρεται εἶναι ἀπὸ τῆς αὐτῆς τῇ νομισμῇ τῆς ὁδοῦν. Πρὸς
π.χ. Βιανόφωτος Sbornik XVII 52 σφ. 4 ἐκ. 25-..

Αἰεὶς ὁραμένη καὶ τὸ ἄλλο τῆς γυναικῶν ἐκ τῆς Μέρων θύλακος
ὁδοῦν ἐκ τῆς ὁδοῦν ὁ Rostovzev, Vestschrift A. Boibinsky 135
εἰ... ἡ χθονία αὐτῆς θύλακος ὁδοῦν τῆς ὁδοῦν ἐπὶ τῇ νομισμῇ
τῇ ὁδοῦν τῆς καὶ τῆς Ρωμαίων χρόνος... Π. Δαυρὶ αὐτῆς
εἶναι ὁδοῦν Βενδῆς, ἡ ἡ Βινδένδης θύλακος, ἡ ἡ ἀλλοτῆς
ἐκ τῆς Βενδῆς (Binder) Δερζίταρ Güntert: Der Art Aische
Weltkönig v. Heiland 155

ο.17 Τὸ ὁδοῦν τῆς ὁδοῦν καὶ ὁδοῦν ἀπὸ τῆς ὁδοῦν (αὐτοῦ τῆς)
Μυθολογία, πρ. ὁδοῦν - Παύλος, γέροντος ἐκ τῆς ὁδοῦν

K. Mylitis
Απολυτικὸς
Τίτλος
Ὀνομαστικῆς
Ἑταῖας
1. Ε. 1934
v. 56-57, 41

Τὸ δῶρον ἐπιπέσει ἀπὸ Μύρας Δεφλάτ ἀπὸ τὴν ἑταῖαν
δ. Bk. XV r. 226
Δεφλάτ ἐκ λανθασθέντος τὸν Δεφλάτ - Δεφλάτ (= ἑταῖαν
τύπος), ὅθεν καὶ ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν ὄνομα
" Δεφλάτεια ", καὶ ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν, ἀπὸ τῆς ἑταῖας
ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν.
Ὁ δῶρον ἀπολυτικὸς ἐστὶν ὁ ὀνομαστικὸς ἑταῖαν ὄνομα, ἐκ
τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν.

Τὸ δῶρον ἐπιπέσει ἀπὸ Μύρας Δεφλάτ ἀπὸ τὴν ἑταῖαν

ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν...
Δεφλάτ ἐκ Δεφλάτ τὸν ἑταῖαν.

G. Kazanas:
Thracische
Religion
Pauly-Wissowa
Real-encyclop.
Bd. VI A. 1936
S. 4
Π. Α. Ἐπιπέσει
ἐπιπέσει
v. 37

Κατὰ τὸν ἀρχαῖον χρόνον, ἐφαπτόμεθα τὸ ἑταῖαν, ἐκ
τῆς ἑταῖας Δεφλάτ ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν
ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν. Τὸ δῶρον ἐπιπέσει ἀπὸ
ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν, ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν
ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν
ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν
ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν
ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν
ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν
ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν

ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν
ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν
ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν
ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν
ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν
ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν
ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν

- U Sener; Goetten 1971 Kern: Rel. d. Grieche 132), τὸ δῶρον
ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν
ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν
ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν
ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν
ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν
ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν

Νονίον ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν
ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν
(Gaebler: Ztschr. Numism. XXXVII 228) - Reinach: Rev.
Num. 1897, 127) ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν
ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν
ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν
ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν
ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν ἐκ τῆς ἑταῖας τὸ ἑταῖαν

ΔΑΡΖΑΛΑ

ΔΑΡΖΟΙ - ΔΑΡΡΩΝ - ΔΑΡΣΟΙ - ΔΑΡΣΥΣ (= Μουδουπίδος)

ΔΑΡΖΑΛΕΙΑ

Ἐκτός τούτου πρέπει νά προσέξη τίς ὅτι τὰ ὀνόματα

g. Kazarov

ὅλων τῶν θεῶν τῆς θράκης δέν ἐλημονήθησαν, ἀριθμός αὐτῶν
μᾶς διεσώθη ἀπό τās ἐπιγραφάς.

Thracian Religion

Panthe-Wissowa

Real-encyclopädie

Bd. VI A 5 1

6. xiv. xlv. 4

Μηθουζεύς βλ. αὐτ. XY II8

Δηλόκτης βλ. αὐτ. IY 2459 Arch. Reby XI 409-Lippold
Festschrift Poland 277-Retscher BIAB III 151

Μανίμαχος αὐτ. XIY, II45. Τό Μάνι ἴσως παραβάλλεται μέ τό κελτικόν
magus -πρβλ. Soth: Mem. de l'Acad. d-Iner. XLIII 28

Δαβατόπειος αὐτ. παράρτ. III 267

Δαρζάλας αὐτ. XV 227

Ἰαμβαθούλη αὐτ. IX 633 Μαβесоῦ ἐπιγρ. IV 2

Ἀσοῦλης

Σουρεγέθης

βλ. αὐτά, τὰ ἀνάστα ἄρα

Τιθαάης

Ταρποζίε(ις)

Πυρμηρούλας

Ἰθι:osla

Σπ..ήτλα

Μυγυδζυ(us?) βλ. αὐτ. XVI 1079

Ἐξ αὐτῶν τό Ταρποζίε(ις), Ἰθι:osla, Πυρμηρούλας, Σπ..ήτλα, φαίνονται ὡς
παρώνυμα τοῦ ἡρώος, καί μᾶς ἐπιτρέπουν νά ὑποθέσωμεν ὅτι αὐταί ἦσαν ἀρχι-
κῶς τοπικάί χθόνιοι θεότητες, αἱ ὁποῖαι ἀργότερον συνεχωνεύθησαν μέ τόν ἦ
ρωα.

Βίονρας θεός ἦεν
τοιοῦτος ἀπό τοῦ θεοῦ

Ζάλμοις

βλέπε τὰ ἰδιαίτερα ἄρα

Ζβέλσουρδος

Ἐν συνεχείᾳ μνημονεύεται ὁ θεός

Βέδου τῆς κλητῆς καί τοῦ ποταμοῦ βλ. Suppl. Bd III 202 - Retscher "glossa
XVI 280 - Lehmann-Haupt, Klilo XXXI 401,

τόν ὁποῖον παρέλαβον καί οἱ Μακεδόνες, πρβλ. Eitsem, Symbol
Vatovus VII 40-Macurdy: Troy and Paeonia 93

ἡ Ἐρονα λατρεύεται ὡς ἐπῆκοος μόνον εἰς τήν Μοισίαν

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝ

ΔΑΡΖΑΛΑ (ΔΑΡΖΟΥΣ - ΑΑΡΡΟΣΝ - ΔΑΡΣΥΣ (= Άμδωσις) ΔΑΡΣΑΛΕΙΑ)

~~K. Muph...~~
~~Α...~~
~~Π...~~
~~Α...~~
~~Α...~~
~~Α...~~
i. E. 1934
56-57, 41

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ

(ΔΑΡΖΟΞ - ΔΑΡΡΩΝ - ΔΑΡΕΥΣ - ΔΑΡΕΥΣ (-Χημδ-ιν) ΔΑΡΖΑΛΛΕΙΔ)

Τὸ ἐπίθετον μέγας ἢ μέγιστος (βλ. τ. XV σ. 221) φέρουν εἰς τὴν θρησκ. καὶ Κοισίαν κυρίως αἱ χθόνιοι θεότητες

Δαρζάλας, Περμηρούλας, Ἥρωας,

Αὐλαρχηνός Ἡρακλῆς, βαβάκιος, κυβέλη, δάραπις

Δολίχενος καὶ οἱ καβεῖραι

σ. 845H Ἔχει ὑποθεσθῆ, ὅτι θρακιτικῆς προελεύσεως ἦτο ὁ

Ἰσοδαίτης ὅστις παρομοίως ἔφερε χθόνιον χαρακτήρα, βλ. Bd IXa.2I45

Ζοοῦ: Ζεὺς II IIIδ.

σ. 83 φυσικά ὁ θρακικός λαός, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν Ἡρόδοτον VI, ἡγάπα περισσώτερον ἄλλου τινός τὸν πόλεμον καὶ τὸ κυνήγιον θά ἐλάτρευε ἓνα θεόν τοῦ πολέμου, τοῦ ὁμοίου ὅμως τὸ ὄνομα μᾶς εἶναι ἄγνωστον. Πιθανόν εἰς ἐκάστην φυλὴν νά ἔφερε διάφορον ὄνομα παρά τὴν ἑρασιάνην (Κροστουχην) ὠνομάζετο

Κανδάων βλ. Bd X σ. 1859-90 κατὰ Eber Lex. d. Vorgesch. XIII 288. Πιθανόν ὁ

Πλείστορος νά ἦτο ἐπιχθόνιος θεός τοῦ πολέμου τῶν Ἀσινθίων, Ηροδ. IX IIθ, εἰς τὸν ὅσον προσέφεροντο ἀνθρώπινα θυσίαι. Δέν ἦτο ὅμως θεός τοῦ πολέμου ὁ Διόνυσος, ὡς ὁ Tomaschov: Thracien I, 42 μνημονεύει. -πρβλ. Hofer: Myth. Lex. III 2563

Αὐτόχθων παρομοία μέ τὴν Ἐκάτην θεότης ἦτο πιθανόν καὶ ἡ Κίσασθαι ἐπιχθόνιος θεὸς τοῦ πολέμου καὶ τῆς θρακικῆς περιφερείας τοῦ Στρυμόνος, ἧτις παρηγοκονίσθη ἀπὸ τὸ Ἑλληνικόν ὄνομα Φυλλίδα Myth. Lex. III 2486- Rempe: De Rheso Thracum 4I

σ. 25 2552 Προσέτι ὑπεθυμίζω τὸν

Aprilain Ἀρισταῖον, τοπικὴν τοῦ κυνήγιου θεότητα, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπέδωσαν ἱαματικὴν καὶ μαντικὴν δύναμιν, καὶ ἧτις εἶχε συσχετισθῆ μέ τοὺς θρησκ. βλ. Bd II 865. Ὁρθῶς παρατηρεῖ ὁ Radesmacher βλ. Ber Akad. Wien, 182.3.28 "Ὁ κυνήγιος θεός, συμπεραίνοντες ἀπὸ πολλά δείγματα, ἦτο πρωταρχικῆ μορφῆ εἰς τὰ Βαλκάνια".

(ἀπολυθῆ)

ΔΑΡΖΑΝΑ

(ΔΑΡΖΟΙ - ΔΑΡΡΕΝ - ΔΑΡΣΥΣ (= Αουδουσιότ) - ΔΑΡΖΑΛΕΙΑ)

Κ. Μυθιότ
 Αποφ. 1876
 Πρὸς τὴν Ἀκαδημία
 τῆς Ὁρακίας
 - Ὁρακίας ΔΑ.
 1. Εἰ. 1934
 σ. 56-57. 41

Δαρζάνα ἐκτεταγμένη ἐστὶν ἐν τῷ Δαρζοῦ - Δαρρεν (= Αουδουσιότ)
 ὅθεν γὰρ αἱ ὀνόματα ἐκτεταγμένα εἰσὶν Δαρζάνα καὶ ὄχι
 ὡς ἐστὶν ἄλλοι, ἄλλα γέγονεν αἰεὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐποχῇ.
 Ὁ δὲ Δαρζάνα ἀπέβη ἐν Χρῆστῷ, ὅτε αἱ ὀνόματα ἔχον
 ἰδιότητες, ὡς αἱ ἐκτεταγμένα ἐστὶν ἐκείνη.
 τὸν ἄλλο ἐν τῷ Χρῆστῷ ἐκτεταγμένα ἀπὸ τῆς ὀνόματι
 αἰεὶ ἐκτεταγμένη ἐστὶν
 Δαρρεν ἢ Δαρρὲν ἀπὸ τῆς Αουδουσιότ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ